

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARD

ANY XXXIX

GIRONA, DIMECRES, 29 DE JULIOL DEL 1936

NUMERO 9.920

FRANQUEIG CONCRETAT

El tribut de Girona a la Llibertat

Amb el més esclatant dels entusiasmes i fervors republicans i democràtics, els voluntaris gironins marxen a Saragossa. - Els nostres soldats sols tenen un lema, un afany i una consigna: la Victòria.

Girona, no podia restar impassible i creuada de braços davant la gesta heroica que el proletariat català escriu en els camps d'Aragó. Aquelles columnes que avancen victorioses, fent tremolar en l'aire la santa bandera de la Llibertat, cap a la reconquesta de Saragossa, des d'ara tindran l'ajut d'un grapat d'abnegats gironins que han agafat les armes per a córrer a l'alliberació dels germans oprimits pel jou odiós del militarisme insurrecte.

Els nostres ciutadans — herois humils i anònims d'aquesta magnífica revolució — han deixat les eines de treball per empunyar els fusells i les metralladores. Primer és la salut de la pàtria i del poble, greument amenaçada pel feixisme obscurantista i reaccionari; primer hi ha que exterminar la mala raça de tots els recons de la nostra terra — per amagats que sien — i ventar les seves cendres, en un acte de justícia exemplar i memorable... Després, ja arribarà l'hora de deixar les armes i dansar, entorn de la gran foguera de les reivindicacions humanes, la sardana augusta i sublim de la Victòria.

Però, mentrestant, el poble té d'ésser el defensor, la salvaguarda i la garantia del mateix poble. Són les columnes populars — nascudes en un meravellós esclat d'amor i confraternització — les que tenen d'obrir les portes de la Llibertat als ciutadans de Saragossa, presoners de la vergonya i del deshonor d'un general perjur, lladre i traïdor.

Per això marxen els gironins, valents i decidits, convençuts de formar en les files d'una causa justa i noble. Marxen amb un lema, un afany i una consigna: la Victòria. Aquesta Victòria que fatalment coronarà les seves testes. I, diem fatalment, perquè, el ritme del món, la marxa de la His-

tòria, no el pot deturar, ni canviar de ruta, la punta del sabre rovellat de cap general en ple «delirium tremens» de poder i tirania.

Els fets tenen que produir-se obeïnt una llei fatal, que regeix la vida dels pobles, d'una manera indefugible. Ningú pot escapar a la seva acció omnipotent. I, així, està escrit, que Saragossa es rendirà a les salvadores columnes catalanes, com també, estava escrit, que el 20 de juliol, seria aixafat materialment i virtual el feixisme en tot Espanya.

Però — encara — fixeu-vos en la força del símbol. El 20 de juliol no és més que la suma d'aquell 14 i aquell 6. 14 d'abril i 6 d'octubre que han gestat aquest 20 de juliol que inaugura una època nova per a Espanya, pletòrica de justícia, de llibertat i d'igualtat.

Girona, pel seu nom; per la seva història prenyada de fets heroics; per la puixant renaixença del present, no podia pas desoir la veu que s'aixeca potentíssima i axordadora de tot Espanya. Girona, ha sentit el toc estrident del clarí de guerra i ha fet el present generós d'uns seus fills que marxen a Saragossa amb l'única bandera — no en voldriem mai d'altra — dels horitzons amples, infinits — com els mateixos ideals — on apunta esplendent el sol de les màximes realitzacions i possibilitats.

Despedim els gironins que s'en van amb l'emoció continguda del moment suprem, amb el cor fort, els punys closos i aquestes paraules als llavis:

— Endavant, salvadors de la República!... El nostre esperit vos acompanya!...

GERMINAL ROIG

ARQUITECTURA I URBANISME

Les muralles de Girona

De totes les ciutats de Catalunya, Girona és la que millor conserva les seves muralles, malgrat els innombrables episodis bèl·lics de què ha estat teatre la immortal ciutat. La seva situació geogràfica en la península ibèrica li ha donat el privilegi de rebre totes les invasions de què ha estat objecte Catalunya, i és, indubtablement, degut a aquestes circumstàncies que han pogut arribar fins a nosaltres els seus recintes emmurallats, que dibuixen d'una manera clara i gairebé perfecta el perímetre de la ciutat en els seus tres grans períodes: el romà, el medieval i el modern.

El recinte romà construït — en part — sobre les muralles ciclopies té encara avui panys de paret en tan bon estat que talment semblen acabats de construir. Excavacions recents, realitzades sota la direcció de l'Institut d'Estudis Catalans, han permès fixar amb tota exactitud el perímetre de la ciutat romana. Aquesta tenia la forma d'un triangle, que no s'adiu gaire a la planta que els romans acostumaven donar a les seves colònies o ciutats que creaven de nou sense utilitzar els recintes anteriors. La irregularitat del perímetre de les muralles romanes s'adiu més amb el que tenien les ciutats o poblats dels ibers. Ço que permet suposar que les muralles de Girona, sinó en tot el seu recinte, almenys en una part molt important, foren construïdes sobre els primitius murs ibèrics.

El conegut arqueòleg Josep de C. Serra-Ràfols en un estudi fet sobre les muralles ibèriques i romanes de Girona diu el següent:

"Coincidiren el perímetre ibèric i el romà a Girona com coincidiren al començ a Tarragona? Els murs de Girona, els que són segurament romans i

romà (del qual queden moltes més restes), i amb la Força Vella medieval.

El fet de la utilització ininterrompuda d'aquesta muralla amb finalitats militars per espai de vora dos milennis, sofrint un nombre inacabable d'envelades i setges amb la necessitat de fer reparacions i adobs un nombre segurament molt crescut de vegades, ha desfigurat grans trossos d'aquesta muralla, però hi ha totes les raons per creure que cap d'aquestes reparacions no desvià ni poc ni molt el seu traçat."

Girona, que gaudi des del temps d'August del "Just Latii", dret de ciutat llatina, en prova de fidelitat a Roma, situada a la Via Augusta Militar, tenia en el recinte de les seves muralles i en la part més alta la torre Gironella, de la solidesa de la qual donarà idea el fet que els jueus gironins fessin llurs préstecs sota la fórmula de: "mentre resti en peu la Torre Gironella", i de la qual el cronista Desclot diu: "al pus alt lloc de la ciutat..."

hi ha una torre qui és molt bellla, fort e alta, de gros mur, de pedra e de calç. E ha nom la torre Gironella; e aquí és la major força de la ciutat..."

En desbordar el creixement de Girona el recinte romà, fou construït el segon recinte que formen les muralles medievals, part de les quals ho foren sobre les romanes, estenent-se la resta per la part dreta del riu Onyar i la part de llevant de Girona.

Totes aquestes muralles eren paaides per la ciutat que es veïe obligada a desemborsar grans sumes, així com anar a l'expropiació de cases i terrenys, tant, que a l'any 1386 es va fer necessari un repartiment de 7.000 florins per a satisfer les despeses de la seva construcció.

Més trad, conseqüència de les contínues invasions i guerres, sostingudes per Girona, fo usemple objecte predilecte dels exercits que atacaven la ciutat la torre Gironella, que va enderrocar-se l'any 1404. El nom de torre Gi-

ronella prové d'atribuir-se la seva construcció a Gerion, cabdill d'Hèrcules, en els temps primitius.

En un "Cartoral de la Ciutat" de l'any 1410-1411 consta que essent jurats Pere de Bordils, Joan de Sarriera, Pere Satria, Lluís Tort, Pere Perpinyà i Francesc Borrassà, aquest últim "pintor clarissimus", es va resoldre en Consell que es tornés a edificar la torre Gironella. Sembla que Borrassà, de la família dels coneguts pintors Borrassà, célebres pels seus retaules, fou el qui projectà la reconstrucció, que fou acabada l'any 1412. A l'any 1412, Pere de Rocaberti va manar fer sobre d'ella, en tota la seva circumferència, les espielleres que foren enderrocades en atacar els francesos la ciutat, l'any 1653. Finalment, després de tantes lluites èpiques, a l'any 1808 aquesta famosa torre fou volada pels francesos en entrar a Girona. L'Ajuntament, amb motiu de la construcció del Passeig Arqueològic que actualment porta a cap, tracta de rehabilitar aquesta part de les muralles.

Del recinte medieval, es conserva intacta tota la muralla situada en la part alta de la ciutat; la part de Ponent que seguia l'arenys del riu Onyar, amb els seus portals i escuts, fou enderrocada en el segle passat. En aquesta muralla hi havia el conegut "Portal de l'Angel" per on feren llur entrada solemne a Girona, l'any 1493, Ferran i Isabel, després d'haver jurat els privilegis i franquícies de la ciutat. Dament d'aquest portal, estigué emplaçat un bellíssim escut de la ciutat de Girona, que després de l'adveniment de la República, per iniciativa de l'alcalde republicà i conegut escriptor, Miquel de Palol, fou col·locat en el dossier del Saló de Sessions.

En el segle XV la ciutat, degut al seu creixement, salta el recinte medieval, poblant la part esquerra del riu Onyar, la qual cosa obliga tot seguit a la construcció del tercer recinte de muralles, a les quals s'afegiren durant els segles XVII i XVIII els baluards

Les muralles i l'antic pont sobre el riu Onyar de Girona, segons còpia d'un gravat de Parcerissa

GENERALITAT DE CATALUNYA

Importantíssims Decrets

EL GOVERN DE LA GENERALITAT INTERVE LES COMPANIES D'ASSEGURANCES I DE SOCORS MUTUS I CONVERTEIX EL TEATRE DEL LICEU EN TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA

Ahir al migdia, els periodistes que fan informació a la Generalitat, visitaren, com de costum, el secretari de la Presidència senyor Moles i Marquina, al qual demanaren notícies.

El senyor Moles digué que el President havia passat el matí a la Residència, on va rebre diverses visites: que el Conseller de Cultura, senyor Gassol, va anar amb l'alcalde a complimentar, en nom del President, l'almirall del vaixell francès arribat al nostre port; que el vaixell "Almirante Ferrándiz" del qual s'havia dit que havia estat enfonsat per les forces sedicioses, també és al nostre port, i que a la tarda se celebraria a l'Aeròdrom del Prat l'enterrament del sergent d'aviació mort diumenge en un accident d'automòbil. Hi assistirà una representació del Govern de Catalunya.

Entre els decrets signats ahir pel President de la Generalitat, en figura un creant la Comissaria d'Assegurances, anexa a la Conselleria de Finances, la finalitat de la qual serà intervenir en les companyies d'assegurances i de socors mutus.

LA COLLECCIO PARTICULAR DE FRANCESC CAMBO PASSA AM BCARACTER DEFINITIU, AL MUSEU D'ART DE CATALUNYA

Amb data 22 de juliol ha estat signat el següent Decret:

"D'acord amb el Consell de Govern i a proposta del Conseller de Cultura:

Decreto:

Article primer. — La Generalitat de Catalunya s'incanta de la col·lecció particular de pintura de Francesc Cambó, perquè passi a formar part, des d'avui, del Patrimoni Artístic del poble de Catalunya.

Article segon. — La col·lecció particular de pintura Francesc Cambó passarà a formar part, amb caràcter definitiu, del Museu d'Art de Catalunya."

EL GRAN TEATRE DEL LICEU CONVERTIT EN TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA

Amb data 27 de juliol ha estat signat el següent

DECRET

"El Govern de la Generalitat de Catalunya havia intentat en diverses ocasions el poble de Catalunya al Gran Teatre del Liceu. En representacions i festivals populars, en reduccions extraordinàries de preus, aquest Teatre havia començat a ésser accessible als nostres obrers que estimen la música. Ara que la Generalitat s'ha incautat de tots aquells edificis que són, en realitat, patrimoni del poble de Catalunya i que poden contribuir a la seva

construïts segons la moda francesa, iniciada per l'enginyer militar Bauvan.

D'aquests últims recintes no en queda gairebé res, s'enderrocaren, primer les muralles i darrerament els baluards, empesos pel creixement i la prosperitat actual de Girona. Solament un portal i una torre del segle XVI restarà en peu, com a record del que foren en temps passats les muralles gironines, salvades avui per la patriòtica actuació dels "Amics de l'Art Vell", secundats per un nombre reduït de gironins.

R. GIRALT CASADESUS
Arquitecte

formació i a enfortir la seva cultura, és el moment que sigui Teatre del Poble de Catalunya el que havia estat fins ara Gran Teatre del Liceu.

Aproposat, doncs, del Conseller de Cultura i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto:

Article primer. — El Gran Teatre del Liceu passa a ésser Teatre Nacional de Catalunya i serà designat des d'ara amb aquest nom.

Article segon. — Es autoritza el Conseller de Cultura de la Generalitat per a estructurar la nacionalització de l'esmentat teatre i organitzar al seu dia el seu funcionament."

El Govern de la Generalitat de Catalunya acaba de dictar el següent Decret i la següent Ordre:

DECRET

Per tal de contribuir al ràpid restabliment de la normalitat ciutadana, cal que el Govern de la Generalitat asseguri el funcionament dels Espectacles Públics.

Per a aquesta finalitat, a proposta del Conseller de Cultura i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto:

Article únic. — Es creada la Comissaria d'Espectacles de Catalunya, la qual estarà encarregada d'assegurar el funcionament normal dels espectacles públics.

Barcelona, 26 de juliol del 1936.—
Lluís Companys.

ORDRE

Vist el Decret del Govern de la Generalitat de data 26 de juliol del 1936 creant la Comissaria d'Espectacles de Catalunya,

He resolt:

Es nomena Comissari d'Espectacles de Catalunya el senyor Josep Carner i Ribalta, funcionari del Departament de Cultura de la Generalitat.

Barcelona, 26 de juliol del 1936.—
Ventura Gassol.

Dr. DAUSÀ

Radiòleg de l'Hospital de les
Comarques Gironines

RAIGS X. — RADIUM — RADIOTERAPIA
RADIOGRAFIES A DOMICILI
Pl. Marqués de Camps, 15 - Tel. 137

Comité Executiu Antifeixista de

Girona i Comarques

Direcció i Presidència	E. Durán i M. Santaló
Finances	Quer
Justícia i Prevenció	Piñol, Terradell i Corominas
Registres i incautacions	Juanola i Edo
Circulació i Carburants	Antón i Durán
Secretari	Gil Junqueras

OFICINES

Direcció, Presidència i Secretaria: Despatx, avant-despatx de la
Comissaria d'Ordre Públic i Oficines adjuntes a les mateixes.
Circulació i Carburants: Despatx, Verai i Oficina adjunta.
Finances: A la Comissaria Delegada.
Justícia: Obras Públiques.
Registres i Incautacions: En el pis del Sr. Layret.

El festival de fi de curs al Grup Escolar anexe a la Normal

Grup Escolar anexe a la Normal
Exposició de treballs escolars: Una de les aules

El diumenge propassat dia 12, amb un esclatant èxit, tingué lloc a dit centre, ultra l'exposició dels treballs dels alumnes que hi concorren, un festival de caire infantil que bé mereix un comentari des d'aquestes planes.

A dos quarts de deu del matí una nombrosa concurrència de familiars omplia totes les aules de l'escola esmentada per admirar els treballs realitzats durant el curs, que mereixeren sentides lloances per la tasca desenvolupada pel Professorat llur i els seus educands.

A dos quarts d'onze començaren en el pati d'esbarjo unes realitzacions de gimnàsia rítmica, a compàs de selectes cançonetes, que un quartet de corda, esganava, dirigida pel mestre Baró Guell la part musical i pel mestre Terradell la part plàstica. Els nens vestien camisa blanca i calces negres. Tots els moviments foren executats amb un ordre perfecte i meresqueren en finir, un llarg aplaudiment.

A les onze, en l'amplia sala central, començà la vetllada. La sala estava curulla i plena de gom a gom, insuficient per contenir tanta gernació. L'acte començà amb els cants per l'orfeó infantil, i a dues veus, de "Muntanyes regalades", "El rossinyol", "L'emigrant" i "La sardana dels infants". Aquesta tingué de bisar-se, després d'una clamorosa ovació per part del selecte auditori.

Seguí després la sessió festiva, recitant el nen Buira el xamós monòleg "Com em dic?" que fou molt ben rebut per la encisadora ingenuïtat; més tard els nens Estragués i Boada recitaren el diàleg, de fons cívica i moral "En Pere i En Joan", els quals també foren aplaudits i el nen Mota digué amb impecable dicció el divertit monòleg "L'ase d'en Mora..." que no cal dir que agradà moltíssim.

El quartet de corda desgranà unes belles composicions musicals que fo-

renren premiades amb xardorosos plaudiments de mans.

Com a cants de conjunt, sempre acompanyats per l'orquestra, foren "La Balanguera" i "Catalunya, mare nostra" les que mereixeren una ovació

Grup Escolar anexe a la Normal
Una secció de nois, en el festival de fi de curs, fent exercicis de gimnàsia.

DEL CARNET

L'esposa del nostre bon amic Xavier Saliné ha donat a llum amb tota felicitat una formosa nena.
Cordial enhorabona.

NOTÍCIES

EL COMISSARI D'ORDRE PÚBLIC

Tranquil·litat. — Incautació d'una fortuna en el palau episcopal.

El Comissari d'Ordre Públic, senyor Oliva, ens ha rebut a l'hora acostumada. Ens ha ratificat que la calma era absoluta en totes les comarques gironines.

Després ha dit que del palau episcopal de Girona la força pública i les milícies antifeixistes s'havien incautat de 20.500.000 pessetes en títols del Deute Perpetu al 4 per 100 i 100.000 pessetes en metall·lic, ultra els joells i peces valuoses.

Tots han estat degudament dipositats.

L'aspecte de la ciutat.—Avui Girona presenta l'aspecte de la normalitat més absoluta. Totes les botigues han obert. Els carrers s'han vist concorreguts com mai. El ritme de la ciutat és el de la confiança i la joia per veure allunyat —per sempre més— el perill feixista.

Poc a poc els obrers van retornant al treball, degudament autoritzats pels organismes dirigents que actuen amb plena responsabilitat del moments històric.

A Palamós, davant mateix del passeig, de l'estació i de l'Hotel Trias hi havia un vell casalot d'Obrers Públiques, anomenat "Salvament de Naufrags", que dificultava la urbanització d'aquella formosa via. El casalot es-

als petits cantaires i al seu mestre senyor Baró Güell.

Finalitzà l'acte amb un bell i sentit parlament del Director de l'esmentat Grup senyor Vidal, on posà de relleu l'obra realitzada en tots els aspectes, fent entreveure com moltes idealitats es poden convertir en realitats. Posà de relleu l'oblit de les institucions superiors que tenen per l'escola popular una indiferència merel-xedora de blasme i l'esforç que realitza l'educador per suplir deficiències en la seva labor feixuga i sagrada. Rekomana als pares i familiars el seu interès i la seva ajuda en l'obra cultural. La seva dissertació fou coronada amb entusiàstics aplaudiments.

Com a cloenda, ens cal felicitar, al Director i Mestres de l'esmentat Grup pel seu desvetllament i zel en l'obra encomanada, com també a la novella entitat "Agrupació de Pares" qui amb tant de fervor vetlla per atendre les necessitats, tot fent vots perquè la marxa empresa segueixi un camí ascendent per la Humanitat futura.

GLAVI

mentat era una cosa antiestètica i deplorables que tots els visitants de Palamós censuraven i que provocava la indignació dels bons veïns d'aquella ciutat mar nera.

Fa més de 20 anys que l'Ajuntament de Palamós va fer expedient per a enderrocar l'horrible edifici però no es logrà res per l'oposició dels cacies de la monarquia.

L'enginyer d'Obrers Públiques, senyor March va restaurar aquella inservible casa per a estuejar-hi amb la seva família.

Darrerament el senyor Sans, Cap d'Obrers Públiques, amb millor sentit de cordialitat, proposà que l'Ajuntament alés un edifici per a magatzem d'Obrers Públiques i s'enderroqués aquella casa, però la Corporació Municipal no tenia prous diners per a dedicar-los a una obra costosa i inútil.

I, així, l'enderrocament s'hauria perllongat potser vint anys més.

Però, ara, el poble en un sentit de renovació, niterès ciutadà i fervor revolucionari, ha precipit de tot expedienteix burocràtic i ha enderrocat l'edifici.

Tot Palamós ha aplaudit la radical mesura.

Nota de l'Interventor de la Generalitat a la Central Telefònica de Girona.—Es fa públic que per a donar un sentit d'unificació amb tot Catalunya les conferències telefòniques que es celebren des del locutori públic d'aquest Centre sols tindran lloc de 3 a 1 del matí i de 4 a 8 de la tarda.

Ha estat atès al D. M. pel metge J. Busquets Norat, Enric Cot Catà, de 9 anys, domiciliat amb els seus pares al carrer d'Alemanys n.º 8, d'una ferida a la regió glútea dreta, produïda per un gos llop, el que per ordre de l'Alcaldia, ha passat al Dipòsit per a la seva observació.

En el palau episcopal de Girona han estat trobades 20.500.000 pessetes en títols del Deute Perpetu al 4 per cent i Cent mil pessetes en metall·lic.

Avancen victorioses les columnes de l'Antifeixisme

INFORMACIO

MADRID

ELS ANTIFEIXISTES OCUPEN POSICIONS AVANTATJOSSES SOBRE OVIEDO

Santader, 29. — S'han tingut notícies d'Oviedo, segons les quals les forces lleials i les milícies que assetgen la capital asturiana han reforçat ahir algunes posicions avantatjoses sobre la ciutat, a la qual dominen d'una manera absoluta.

D'un moment a l'altre s'espera que els rebels deixaran d'oposar la resistència que venen oposant, i si no fos així, es procedirà a bombardejar la plaça.

L'espessa boira d'aquests dies no ha permès a l'aviació volar sobre la ciutat. Els vols dels aeroplans començaran tan aviat com aquest inconvenient desapareixi.

SAN ROQUE I ALGECIRAS LLUIRES DE FEIXISTES

Màlaga, 29. — Les forces milicianes han aconseguit, aquest matí, apoderar-se del poble de San Roque, posant en fuga els rebels. A Algecires i San Roque, els feixistes han estat completament reduïts i molts s'han passat al front de les forces lleials.

El governador ha fet als periodistes un elogí de la bravura dels milicians, dient que sempre estan disposats a acudir als llocs de perill.

UNA ORDRE DE GOVERNACIÓ A TOTS ELS GOVERNADORS I ALCALDES

Madrid, 29. — El ministre de la Governació ha comunicat al Director general de Seguretat, governadors civils de totes les províncies i alcaldes, així com al delegat de Govern a Mahó, un telegrama que diu:

"Queda V. E. autorizado para en mi nombre dictar un bando en el que se comine con la ejecución inmediata de la máxima pena establecida por la ley a todo aquel que perteneciendo o no a una entidad política se dedique a realizar actos contra la vida o la propiedad ajena, pues tales delincuentes serán considerados como facciosos al servicio de los enemigos de la República y por tanto deberán ser tratados sin consideración alguna."

Procurará V. E. la máxima difusión de este bando y en cumplimiento de este telegrama se servirá dar cuenta inmediata a los alcaldes de la provincia de su umando, los cuales a su vez quedan autorizados para dictar otros bandos análogos."

GENERAL DONAT DE BAIXA

Madrid, 29. — Guerra: Per decret d'aquest Ministeri es disposa que el general de brigada senyor Frederic de la Cruz Boullousa causi baixa definitiva en l'Institut de la guàrdia civil amb pèrdua del càrrec, prerrogatives, sou, gratificacions, pensions, honoraris, condecoracions i d'altres que li corresponguin.

CRIDA DE SOLDATS

Madrid, 29. — "La Gaceta" publica un decret del Ministre de la Guerra disposant que tots els soldats del reemplaçament del 1935 que es troben fruit de permisos a les províncies de

Madrid, Ciudad-Real, Toledo, Guadalajara i Cuenca, es presentin a Madrid durant els dies 28 i 29 del present.

Immediatament es presentaran els soldats de les mateixes províncies del reemplaçament del 1934 que es trobin en situació de disponibles.

El decret indica les casernes que Madrid on ha de fer-se la presentació.

COM FOU DOMINAT EL MOVIMENT SEDICIOS A HELLIN

Madrid, 29. — Se saben detalls de com s'inicià el moviment a Hellin.

A dos quarts de dotze del matí, es presentà una companyia als voltants de l'estació fèrria, i aquesta sembla que fou el senyal d'atac, ja que immediatament s'inicià el tiroteig, i ja no es va interrompre fins a les tres de la tarda, en què el foc de fusilleria i el petar de les metralladores al servei de les forces adictes al Govern, feren callar els rebels. Després de dues hores d'absoluta calma, començaren a córrer les primeres notícies de l'encontre. Havien resultat set morts i diversos ferits; cos pertanyents a les forces de carrabiners, dos feixistes, el milicià Marc Frias, dos neutrals i després el feixista Emili Gusteaga.

CONSTANTMENT ARRIBEN A MALAGA DESERTORS DE LA PLAÇA DE MELILLA

Màlaga 29. — Ha entrat al port el destructor "Alsedo", amb lleugeres avaries que ha de reparar.

Davant el port de Melilla fou atacat per diversos avions i aconsegui fer-ne caure dos.

Constantment arriben desertors del foc rebel de Melilla, que es sotmeten a l'autoritat legítima del Govern. Ahir arribaren dos sergents, un caporal i dotze soldats.

EN LES PROVINCIES SOTMESES A L'AUTORITAT LEGÍTIMA, LA NORMALITAT ES COMPLETA

Madrid, 29. — A tres quarts de dues de la tarda el Govern civil de la província de València comunica que la Junta delegada del Govern a la susdita població ha rebut la següent nota de Múrcia:

"Delegación provincial de Trabajo a Junta Delegada. — Me complace en manifestar que se trabaja en Murcia y toda su provincia. También se reciben noticias de que se trabaja en Málaga, Albacete y que en las provincias sometidas a la autoridad legítima, la normalidad es absoluta."

BOMBARDEIG D'OVIEDO

Oviedo, 29. — Han estat bombardejats durant la matinada d'avui els reduïts dels rebels. Al front dels mers, González Peña es proposa portar a cap dintre poc l'entrada a la ciutat.

A OSCA ELS REBELS HAN PRESENTAT BANDERA BLANCA

Osca, 28. — Després del bombardeig d'aquest matí sobre Osca, els rebels presentaren bandera blanca.

EL DIPUTAT CEDISTA SENYOR MADARIAGA MORT DURANT ELS SUCCESOS

Madrid, 29. — "Claridad" publica aquesta nit un telegrama de Escalona (Toledo, segons el qual, en una lluita sostinguda en un finca, s'entaulà un tiroteig entre els camperols i els ocupants de la casa enclavada a l'afinca. Resultaren algunes víctimes, i un dels morts resultà ésser el diputat de la Ceda, Dimes Madariaga.

SORTIDA DE MILÍCIES D'ARTS GRÁFICAS

Madrid, 29. — Ha sortit per al front de la Serra, la primera brigada composta per cinc grups de milicis d'Arts gráficas, a les ordres del company Pizarro.

TROPEES LLEIALS I MILÍCIES ES DIRIGEIXEN A VITORIA

De Sant Sebastià, capital, sortirà avui una columna composta per tropes lleials al Govern i milícies, la qual, junt amb una altra que es formarà a Bilbao, marxarà amb direcció a Vitòria.

SORTIDA DE TROPEES

Madrid, 29. — Ha sortit d'Albacete una columna composta de 3.750 homes formada per tropes pertencents a Castelló i Alacant, que han participat a la presa de la ciutat d'Albacete.

TROBALLA D'ARMES

Madrid, 29. — En el carrer de Miquel Angel, núm. 14, domicili de l'ex-general Mola, s'ha practicat un registre. Es trobaren dos fusells i altres armes.

També s'ha practicat un registre a la casa del carrer de Castilla, núm. 30, domicili del capità d'Infanteria, Joan Gutiérrez Malet. Foren trobades bastantes armes de foc i blanques i porres clavetejades.

També es trobaren fotografies de la família oBrilló, amb dedicatòries de puny i lletra.

EL BOMBARDEIG D'ALMERIA

Madrid, 29. — Un dels heroics aviadors que han pres part en el bombardeig d'Almeria, relata el fet d'aquesta manera.

A les set i mitja del matí, despegaren de l'aeròdrom de Los Alcázares el capità Moreno i l'alfèrec Cuenca i es dirigiren a Almeria, a quina població havien de bombardejar alguns dels seus barris amb objecte d'acabar amb la resistència dels petits focus feixistes que continuaven a la bretxa. Realitzat el seu comís amb tota eficàcia, i essent els primers d'entrar en acció, arribaren al punt de partida on novament carregaren l'aparell de bombes, despegant amb direcció a Chinchilla i Albacete on es feren forts les forces rebels.

L'èxit fou sencillament magnífic. Els aviadors bombardejaren amb gran eficàcia el quartel rebel d'Infanteria de la guarnició de Chinchilla i el campament.

Les baixes i danys materials causats pels certers blancs del bombardeig realitzat ascendeixen a un nombre considerable, suposant-se que els desperfectes causats en l'edifici revesteixen gran magnitud.

Acabada la seva acció amb el brillantíssim èxit abans apuntat, el capità Moreno i l'alfèrec Cuenca es disposaren a tornar a la seva base, notant en el trajecte que un tinent d'aviació i forces de la Guàrdia civil els si feien senyals per a què aterressin. Creient que es tractava de tropes adictes al Govern es disposaren a fer-ho. Entusiasmats els aviadors pel triomf obtingut, iniciaren l'atterratge, saludant als que cregueren companys seus; però prompte compregueren que es tractava d'una emboscada, a l'ésser a collits amb nutrit tiroteig per aquells que els esperaven.

En moments tan difícils, la perícia i la serenitat dels tripulants de l'aparell tirotejat els salvà d'una mort segura. El pilot pogué donar un fort viratge desviant l'aparell de l'alcanc de les bales, amb tant mala fortuna que l'avió s'anà a estrellar contra una propera fondalada. Els traidors seguiren disparant sobre els accidentats aviadors, els quals pogueren sortejar miraculosament la pluja de projectils, sortint ilesos.

Els presseguidors s'acostaven i els tripulants de l'aparell, parapetats darrera d'aquest, es disposaren a vendre cares les seves vides. Malgrat això, la mort semblava inevitable, quan acertà a passar pel lloc del desigual combat un camió carregat de sacs de farina que es dirigia a Múrcia. Els aviadors saltaren ràpidament al vehicle, i cubrint-se amb els sacs que transportava, pogueren lliurar-se de l'intens tiroteig.

El poble cizà, enterat de la grandiosa gesta realitzada per aquests glorio-

sos aviadors, els tributà un entusiàstic rebement, donant vives a la República i al Govern del Front Popular.

VICTORIA KENT, PARLA A LES DONES ESPANYOLES

Madrid, 28. — Victòria Kent, des del micròfon d'"Unión Radio", ha adreçat la paraula a les dones espanyols. Ha començat manifestant que aquests moments exigeixen de nosaltres —les dones— els més grans sacrificis.

Cal prestar el nostre ajut i, per la llibertat i per la justícia, aquests ajuts cada dia ha d'ésser més eficaç i més apressat.

Totes les dones espanyoles han de prestar llur suport a les famílies dels combatents. No cal esforçar-nos gaire per a presentar en la seva realitat la situació en què queden les famílies dels nostres milicians: fills abandonats, dones sense llar, mares que no poden donar un tros de pa a llurs fills, vells desvalguts, famílies senceres abandonades. Misèria, dolor. Per a remeiar aquesta realitat, totes les dones d'Espanya, especialment les del Front Popular, tenen una missió a complir. Caldrà procurar ràpidament refugis on estiguin a cobert de llurs necessitats les dones els vells, els nens i els que estiguin sense feina de resultes d'aquesta situació.

A cada població cal organitzar aquests refugis. Primer, refugis permanents per als nens; segon, refugis diürns per a aquells nens que tenen llur família en trista situació, però que tenen mare i llar. Tercer, menjadors per a dones en precària situació. ¿Com organitzar tot això? Entenguen, dones que m'escolten, que tots, absolutament tots els espanyols, estan obligats d'una manera inexcusable, a facilitar els mitjans per a aquesta obra. Locals? Els teniu a cad població: les escoles. Les escoles en aquesta època de l'any estan buides. Aquí tenen refugi els nens. Cal atendre'ls, acompanyar-los als jardins més propers un o dos cops al dia. Cal instal·lar-hi menjadors, habitacions independents. Els alcaldes de cada poble són obligats a prestar-vos suport.

Cal tenir informació segura i exacta dels casos d'abandonament dels nens que es tracta d'emparar. Tots els nens caben en la nostra obra; però s'atindrà d'una manera preferent els fills dels nostres braus guerrillers, les famílies dels nostres braus guerrillers. Aquesta és la nostra labor immediata. Menjadors assistits amb cordialitat, refugis diürns i permanents assistits amb amor.

He estat al front. He parlat amb els nostres milicians; només tenen una preocupació, que enfosqueix llur alegria en la lluita, una sola preocupació: l'estat en què resten els seus. Treiem-los aquesta preocupació. Deixem-los, perquè hi tenen dret, llur alegria clara, per a combatre i laborar per al triomf.

Allí on les forces lleials al Govern tinguin el comandament, que totes les dones de cor organitzin refugis com calgui, fins que no quedi un sol nen abandonat. Poseu en marxa menjadors per a mares, adults i vells. Aquesta és la nostra missió en aquests moments. Els homes combaten al camp. Les dones han de combatre la fam a la ciutat.

Dones de vila i llogarrets. Recolliu en les vostres pròpies llars els fills dels combatents i parti-vos el pa i la sal amb els vostres germans.

Dones espanyoles: damunt les runes de la nostra pàtria cal aixecar l'Espanya noble i treballadora. Per a aquesta obra, nosaltres les dones necessitem l'esforç dels nostres braços, ensems que el calor dels nostres cors. Ni llàgrimes ni sospirs.

Això, dones espanyoles, no menys que això ens ha tocat en sort. Que cadascú compleixi amb el seu deure, que demà caldrà donar compte de la nostra obra d'avui.

NARCIS PEYA

Cirurgià - Callista
Practicant

Visita d'11 a 1 i de 4 a 7

Ciudadans, 14 - 1.ª

GIRONA

L'Inspector Pecuari municipal, senyor Jaume Pagès, ha donat d'alta un gos que tenia en observació per haver mossegat al nen Florenci Colom, domiciliat amb els seus pares a la Torre Gironella n.º 22.

La guàrdia urbana, fa a mans de la M. M. una clau subjectada amb un mocador, i En Miquel Boix, de la nocturna, una altra, les que es lliuraran al qui acrediti ésser-ne propietari.

Incautación de dos locales por la C.N.T.—Esta mañana la C.N.T. ha procedido a incautarse del "Ateneo Social Democrático" y la "C.E.D.A." los cuales serán destinados a la organización proletaria para sus diversos fines sociales.

Actualmente la C.N.T. también ocupa el edificio del antiguo "Centro Morral".

Donatiu.—El senyor J. P. ha lliurat a la "Comissió de Treball" 100 pessetes per a despeses del moviment antifeixista.

Columnes volants.—El "Comité de Guerra" ha creat unes columnes volants per a acabar d'una manera expedita i terminant amb els pocs casos de pillatge que s'han presentat en alguns llocs de les nostres comarques, per a deshonorar la gloriosa gesta del poble. Aplaudim aquesta mesura.

CASA TÍPICA "LOS CARACOLLES"

Especialitat en el peix fresc

Llagostes i pollastre a l'est a la vista del públic

Servei per coberts i a la carta

ESCUDILLERS, 14 BARCELONA

A 50 METRES DE LA RAMBLA

—Espléndida casa para alquilar, en Malgrat, Jardín, planta baja y dos pisos. Agua corriente. A veinte metros del mar. - Razón, Nueva del Teatro, 3, pral. — Girona.

L'ideal dels feixistes

Així voldrien els feixistes veure el món: amb la careta contra els gasos asfíxians d'una guerra mundial.

L'ideal del feixisme és la guerra, la destrucció i la mort.

CONSULTORI MÈDIC-QUIRÚRGIC

ELISEU JUBERT i JOAQUIM JUBERT

(malalties de les criatures, (malalties de la pell. - cirurgia infantil). - cirurgia dels ossos i articulacions. - fractures).

GABINET DE RAIGS X.

RAIGS X TRANSPORTABLES A DOMICILI.

Plaça de la República, 7 prals. - Telèfon, 205

GIRONA

COMARCALS

SANT FELIU DE GUIXOLS

Malgrat les informacions de Ràdio Tolouse i "La Depeche", Sant Feliu de Guixols ha viscut amb tranquil·litat els dies sagnants provocats per la reacció feixista.

Des del primer moment quedà decretada la vaga general que continua encara a excepció d'aquelles indústries i comerços relacionats amb l'alimentació.

El dilluns a la nit, la C.N.T. convocà al poble una reunió general en el "Saló Novetats". En aquesta assemblea, el Sr. Igleas que acabava d'arribar de la reunió de delegats convocada a Barcelona exposa la constitució, d'acord amb la Generalitat, d'un Comitè que controli l'organització de les milícies populars i l'avitallament de la ciutat. En aquesta localitat, el

Comitè ha quedat format per elements de l'Esquerra i de totes les organitzacions obreres.

El dimecres dia 23 arribaren a aquesta, procedents del quartel d'artilleria de Girona, cent armes llargues amb les que s'equiparen les milícies que cuiden de l'ordre interior, i guarden les entrades i sortides de la ciutat.

Al matí següent, seguint les ordres donades pel Comitè Regional, els obrers ferroviaris s'incautaren, en nom de l'Estat, de la línia de S.F.G. a Girona, havent sortit el primer tren el dilluns dia 27.

El diumenge passat, l'Alcaldia féu públic un band regulant el cobrament d'aquesta primera setmana de vaga. En referència a això, les Comissions pertinents, han considerat que, més que un jornal, era necessari un setmanal únic, suficient per al sosteniment. Aquest setmanal ha estat estipulat en trenta pessetes per a un homesol, 40

pessetes per a les cases de dos individus, 50 pessetes per a les de tres, i des d'aquí, augment de 5 pessetes per a cada individu. Aquests cobraments s'han portat a cap regularment durant tot el dilluns i la tarda del diumenge.

Pesi al excitació dels pimers moments, i contràriament al fet en la majoria dels pobles de la província, en aquesta ciutat es conserven intactes tots els edificis religiosos, que han passat a ésser propietat de l'Estat.

BESCANÓ

Festa de fi de Curs de les Escoles Nacionals

Diumenge passat, 12 del corrent, en el nostre poble, els Mestres Nacionals de la localitat, senyoretes Júlia Torrent i Anna Romero i senyors Ernest Morató i Joan Vilanova organitzaren una festa de fi de Curs conjuntament amb tots els seus deixebles (us 230), la grata emoció de la qual ens ha

privat fins ara de fer-ne un resum per publicar.

Tingué lloc la dita festa, patrocinada pel nostre Ajuntament Popular, al Teatre Sabatés, cedit pel seu propietari senyor onrad Sabatés. El local resultà insuficient, malgrat la seva sabuda per allotjar la gran gernació que ompli de gom a gom.

La festa es dividí en dues parts i entre les dues, l'Ajuntament obsequià a tots els nens i nenes assistents amb un berenar servit per les Autoritats i els senyors Mestres. Semblava que tots rivalitzaven per a què els nens fossin atesos de la millor manera possible i així tingué com a conseqüència que fos un èxit complet, posat de manifest per l'alegria de tots, petits i grans.

Parlem, ara de la Festa pròpiament dita. A la primera part es cantaren unes cançonetes escolars, es recitaren belles poesies i es posà en escena un sàniat compostat per aquesta diada pel Mestre senyor Ernest Morató. Tot fou aprovat per aplaudiments calurosos i les cares dels assistents tradulen una satisfacció intensa.

La segona part fou semblant a la primera, i es posà en escena una obra de teatre composta expressament pel senyor Joan Vilanova, Mestre de la localitat. A l'igual de la primera, totes les parts foren aplaudides en gran manera.

A petició del públic es repetiren algunes cançons de la primera i segona part, entre elles "Rossinyol" a dues veus i "El Cant del Poble" a l'uníson.

Val a dir, en honor a la veritat, que fou tan encertada l'organització i la interpretació dels diversos actes, que tots mereixien ésser repetits. Mestres i deixebles demostraren, els uns dots de professors immillorables i els altres ésser uns deixebles aplicats, puix que amb el poc temps que fa que tenim aquest grup de estres a la localitat, sense aquestes qualitats no hauria estat possible la direcció i realització tan perfectes de tots els actes de la festa. A tots la nostra enhorabona.

En la última part, dirigiren la paraula al públic, el senyor Gonçal Roc, Metge, com a representant del Consell Local, i després de felicitar a tots els que han contribuït a l'èxit de la festa, encoratja a tothom a apoiar l'obra dels Mestres. Acaba la seva encertada intervenció, oferint en nom del consell Local i propi, l'ajut per tot quan signifiqui manifestació Cultural del nostre poble.

Frengué la paraula després, el senyor Josep Mascort, Diputat a Corts i Mestre del Districte, el qual, després de tenir paraules de felicitació per tots, i posar de relleu la tasca feixuga que els senyors Mestres de la localitat han realitzat i de la qual eren una petita prova l'Exposició Escolar i aquesta festa, tan perfectes, estimula a n'els pares i Autoritats a continuar per el camí d'apoi a l'Escola Nacional com a mitjà de regeneració i perquè el dia de demà hi hagi més comprensió i amor entre tots els homes.

A continuació parlà en nom de les senyoretes Mestresses i Mestres organitzadors de l'Exposició i de la Festa, el Mestre senyor Joan Vilanova. Acceptà els aplaudiments i les paraules

de lloanxa dirigides a ells i les oferí als nois, als pares i a tot el poble. S'estengué en consideracions del que és l'Escola Nacional — escola d'amor i de respecte, no de lodi i de por —, de la finalitat de l'Escola Nacional — fer homes bons abans que savis, fer homes de cor abans que homes de cap—. Amb paraules saturades d'èmfasi es dirigí als nois que tenien que abandonar l'Escola i els donà consells de sana moral i s'oferí com un amic de més experiència al qual podien anar a trobar sempre amb afecte. Agraí a tots la visita a les Exposicions i l'assistència a la Festa que s'estava celebrant i acabà donant per ben empleats tots els sacrificis que havien fet, mentre el dia de demà hi hagués més amor, més justícia, més bondat i més germanor entre tots els habitants de Bescanó.

Cloqué l'acte el senyor Alcalde Enric Oliver, el qual en nom de l'Ajuntament es manifestà altament satisfet per l'èxit de tots els actes realitzats. Felicità els nens i els senyors Mestres. Encoratjà els pares i poble en general a sentir i ajudar l'obra que es fa a les Escoles Nacionals i en nom propi i de l'Ajuntament prometé el seu ajut en tots els actes que com aquest honoren a tots, petits i grans.

Tots els oradors foren molt aplaudits.

A continuació tots els nois assistents cantaren "El Cant del Poble" i es donà per acabat l'acte.

Havia començat a dos quarts de quatre i acabava a les vuit.

Tothom al sortir demostrava la seva satisfacció i les senyoretes Mestresses i senyors Mestres rebieren infinitat de felicitacions. A aquelles ajuntem la nostra perquè en mig de l'oblit en què per desgracia és té la cultura popular, els animi el pensar que som molts els que reconeixem els seus sacrificis, i que els aferrim el nostre apoi moral i material.

Enhorabona i endavant!

El Corresponsal
Bescanó, 14 de juliol de 1936.

"He logrado vencer mi debilidad"

— Dice una señora que se hallaba agotada y anémica

Muchos hombres y mujeres deben a la Quintonine el poder permanecer jóvenes, activos y ágiles a pesar de los años.

Eche el contenido de un frasco de Quintonine en un litro de vino corriente y tome antes de cada comida un vasito de los de postre de este exquisito vino reconstituyente. ¿Hay algo más sencillo?

La Quintonine suministra al organismo elementos reconstituyentes de gran valor. Quina, que estimula el apetito; Kola, que es un poderoso tónico; extractos de plantas como Genciana, Canela, etc. cuyas virtudes aperitivas, estomacales y digestivas son bien conocidas, y finalmente, Glicerofosfato, regenerador de los huesos y nervios.

Por esto, las personas que han usado la Quintonine escriben cartas como esta:

"Los años, las preocupaciones y alguna enfermedad me habían dejado en tal estado de anemia y debilidad, que ningún tratamiento me producía el menor efecto. He tomado Quintonine durante varios años y gracias a ello he logrado vencer mi estado de debilidad. La Quintonine es un reconstituyente de primer orden."

Marie COTTE
Sargan - Mezet
(B. A. Francia)

Eficaz y económico

Con un frasco de Quintonine que sólo cuesta 3 Ptas. y un litro de vino corriente, puede preparar un litro de excelente vino reconstituyente muy agradable de tomar.

QUINTONINE

Fortalece mucho

Cuesta poco

De venta en todas las farmacias y centros de Específicos

R. ORTEGA Y FRIAS

La Casa de Tócame-Roque

(Con autorización de la Editorial Castro, S. A., Carabanchel Bajo, Madrid)

—No se reirá, puesto que de todas maneras ha de morir.

—Es lástima.

—¡Pedrote!

—¿Qué te pasa?

—Si principiemos con escrúpulos...

—¡Rayos!... Yo soy leal, y lo que prometo, lo cumplo.

—Pero...

—¿Quieres que lo mate ahora mismo?

—No puede ser.

—Lo uno no tiene nada que ver con lo otro. Me gustan los hombres de valor, ¿entiendes?, y me parece que se les debe dejar en el mundo; pero esto y lo del negocio... En fin, vamos a cenar, a beber, porque hemos trabajado mucho y estoy desmayado.

—Es lo mejor que podemos hacer.

—Lo que no entiendo —dijo Pedrote—, es por qué esperamos y andamos con tantos rodeos cuando hemos podido acabar de una vez.

—Interesa mucho que ese mancebo escriba una carta, y para conseguirlo le prometeremos la vida.

—De manera que si escribe...

—Después que lo haga lo mataremos.

—¡Oh!...

—¿No te parece ingenioso el plan?

—Eso es una infamia.

—Pues de la infamia vives.

—Es verdad; pero... ¡Rayos!... Si yo supiera explicarme... Mira, me pagan y mato a un hombre... No, no es así...

¡Que el diablo me lleve!... Estoy un poco aturdido... Beberé... Pues como te decía, si prometo una cosa la cumplo, y el que no lo hace así, no tiene corazón. Yo iré ahora mismo y le daré una puñalada a ese mancebo; pero no lo engañaré.

Pedrote no sabía explicarse; pero se comprendía perfectamente lo que quería decir.

Era el último miserable; pero inca-

paz de llevar la falsía hasta el extremo que su cómplice.

Tomás era, pues, mucho más criminal que Pedrote.

—Pues bien, yo discurro de distinto modo, y engañaré a ese mancebo, me burlaré de él, como él se ha burlado de mí, y tú no tendrás que hacer más que lo que has prometido.

—Eso es.

—Ahora brindemos.

Y comieron y bebieron los criminales mientras continuaba la conversación.

Meditaba entre tanto Jacinto y se preguntaba por qué desde luego no lo habían asesinado.

Er imposible que adivinara el plan de sus enemigos, ni que sospechase que éstos habían de llevar la maldad hasta el punto que sabemos pensaban llevarla.

Ante todo, le convenía buscar un medio para recobrar la libertad.

Esto era imposible.

Como tenía las piernas libres, empezó a recorrer el aposento, examinando la puerta, las paredes, el suelo y una pequeña ventana, que era el único agujero por donde entraba la luz durante el día.

Estando guardada la puerta, como debía estarlo, ¿por dónde había de salir?

Además, si no le dejaban tiempo, todos los medios serían inútiles, y estériles todas las cavilaciones.

En el espacio de dos o tres horas había de terminar aquella situación, y por consiguiente, Jacinto no tenía tiempo ni siquiera para atrazar planes.

En cuanto a la suerte que le esperaba, ya sabemos cual era.

No hay que decir que el recuerdo de doña Inés no se apartaba un instante de su memoria. Por lo que ella pudiera sufrir era por lo que más sufría el mancebo.

¿Qué sería de la infeliz cuando supiese que a su amante lo habían asesinado?

Cuando el joven se cansó de ir y venir, volvió a sentarse.

Una hora después se presentaron sus verdugos.

Tomás llevaba un tintero y papel, que puso en la mesa.

Pedrote desenvainó su puñal.

—Hablemos y concluyamos —dijo el sirviente.

Y se sentó.

—¿Vamos a escribir? —preguntó Jacinto mientras desplegaba una sonrisa irónica.

—Vos lo haréis, si queréis vivir.

—Es decir, que si quiero salvarme, debo escribir yo mismo la receta.

—Lo habéis acertado.

—Si estuviese aquí mi buen amigo el doctor Sarmiento...

—Parece que recobráis el buen humor.

—Lo pierdo muy pocas veces.

—Veo —replicó Jacinto, que a toda costa quería dar pruebas de que no había perdido la serenidad—, veo que os empeñáis en ganaros otra paliza como aquella...

—¡Vive Dios!... Si recordáis las ofensas que me habéis hecho...

—¿Qué sucederá?

—Que me olvidaré de vuestro tío y os mataré.

—Lo cual quiere decir que a mi noble y amado tío tengo que agradecerle...

—Sí, la vida; pero no os hagáis ilusiones, señor Jacinto, porque...

—Estoy en la realidad, y os convenceréis cuando me sea posible tomar la revancha, porque lo sentirá vuestro cuerpo.

—Tanta seguridad tenéis de salvaros...

—Completa.

—No es imposible, puesto que de vos depende.

—Sepamos.

—Escribiréis una carta a doña Inés de Sandoval.

—¡Una carta a doña Inés!...

—Eso he dicho.

PETIT MOTOR

Petit motor, darrerament inventat, per usos agrícoles i que es pot traslladar d'una part a l'altre de la finca.